

blive repræsenterede. Jeg er glad ved, at Forholdstalsvalgmaaden er gennemført her, fordi jeg tror, man derigennem vil faa alle de mange Mænd og Kvinder af de forskellige Retninger, som interessere sig for Samfundsfilantropi, til at interessere sig for det her foreliggende Arbejde.

Det er jo et meget beskedent Beløb, der fra Statens Side er stillet til Raadighed for Hjelpekasserne, $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det er beklageligt, at man ikke i alle Kommuner har indset Nødvendigheden og Rigtigheden af at benytte de Penge, som Staten her stiller til Raadighed. Det er en Mangel paa Forstaaelse af det store Gode, det vilde være at komme Folk til Hjælp gennem Hjelpekasserne i Stedet for at hjælpe dem gennem Fattigvæsenet. Her bærer vel et enkelt bestemt politisk Parti, men ganske vist ikke hele Partiet og ikke alle Medlemmer af Partiet, Skylden. Jeg tænker her paa Højre, som i en Række Kommuner indtil Dato har modsat sig at yde det Tilskud, som vilde bevirke, at man kunde faa det højest mulige Statstilskud. Jeg tror imidlertid, at Antallet af de Kommuner, som indtil Dato have stillet sig afvisende i den Henseende, vil svinde ind, saa at vi i Løbet af ganske faa Aar ville faa det Beløb opbrugt, som er stillet til Raadighed fra Statskassens Side, og jeg gør Regning paa, at naar det viser sig, at man bruger alle de 250,000 Kr., vil det ikke være vanskeligt at faa Beløbet forhøjet endogsaa meget betydeligt, ikke alene til $\frac{1}{2}$ Million, men ogsaa til mere, saaledes at vi efterhaanden kunne naa til at udrense fra Fattigvæsenet hele det hæderlige, udmærkede Klientel, der nu er derunder, alle de mange Enker og arbejdsdygtige og arbejdsvillige Personer, der ere der paa Grund af Sygdom, Arbejdsløshed og anden Aarsag, som ikke er selvforskyldt. Det er en Bestræbelse, som, tror jeg, ogsaa i etisk og kulturel Henseende har overordentlig Betydning. Vi behøve slet ikke at gaa saa forfærdelig langt tilbage for at finde Kommuner her i Landet, ganske særlig Bykommuner, hvor over Halvdelen eller indtil Halvdelen modtog Hjælp af det offentlige Fattigvæsen, idet de dels levede af den Løn, de fik af Arbejdsgiverne, og dels af det Tilskud, de fik af Kommunekassen, og de vedkommende fandt ikke noget ydmygende deri, de betragtede sig som Trælle. Det er først i de senere Aar, at en Bestræbelse i modsat Retning har gjort sig gældende. Nu hører det til Sjældenhederne, at arbejdsdygtige og arbejdsvillige Mænd

og Kvinder melde sig til det offentlige Fattigvæsen, det gælder i hvert Fald for vore Provinskommuner, og det tjener til Ære for de mange Titusinder af Enker, der findes her i Landet, at kun forholdsvis faa, en Brøkdel, melde sig til Fattigvæsenet, skønt de lide Nød. Vi maa komme dem til Hjælp og søge at befri alle dem, der ikke have noget med det offentlige Fattigvæsen at gøre, fra at komme derunder.

Den Bestræbelse i Retning af større økonomisk Uafhængighed, den Ærekærhed, som ligger til Grund for, at man søger bort fra det offentlige Fattigvæsen, den bør vi fra det offentlige Side komme til Hjælp, men vi maa naturligvis være sikre paa, at den Hjælp, vi fra Samfundets Side ville yde Børnene, ogsaa kommer dem til Hjælp. Jeg tror derfor, at lige overfor Hjem, hvor der er Fædre og Mødre, som maaske ikke ville kunne evne at bruge de Penge, som Samfundet yder dem, paa den ønskeligste Maade, fordi maaske Mændene er noget forfalden, men dog ikke saa forfalden, at han ikke kan reddes, der kunde man gaa en Mellemvej, idet man kunde oprette Dagarbejdsskoler, som for Resten Værgeraadsløven taler om, men som vi ikke have nogen af endnu, Dagarbejdsskoler, der tage Barnet fra Hjemmet om Morgenen og levere det tilbage om Aftenen. Man har fra enkelte andre Lande, blandt andet England og Norge, den Erfaring, at gennem den Opdragelse, Børnene faa i Dagarbejdsskolen, opdrages igen Forældrene. Men det vil jo aldrig kunne undgaas, at Tusinder af de Børn, som have daarlige og meget fattige Hjem, maa fjernes derfra, og det første, man gør, det første og væsentligste Middel, man har til sin Raadighed, er at anbringe disse Børn i Plejehjem ude omkring paa Land og i By. Da det nu væsentlig er Arbejderklassens Børn og den fattigste Del af Arbejderklassens Børn, da det er Børn, som ikke kunne værges sig, som ikke kunne klage deres Nød, saa kunne vi ikke være omsorgsfulde nok i Henseende til at øve Kontrol med Plejehjemmene. Der er overordentlig mange Plejehjem, der melde sig til at modtage fattige Børn, og hvor maaske en lille Smule Beregning spiller ind, men hvor Børnene dog faa det godt, men der er til Gengæld andre Hjem, der melde sig af ren Beregning; af rent materielle Forretningsgrunde, og vi have ikke i Øjeblikket en Kontrol, som sikrer os, at Værgeraadet og Samfundet tage sig af de Børn, der fjernes fra Hjemmene, saaledes